

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Εδάφιο μνήμης: «Ο Κύριος εφάνη παλαιόθεν εις εμέ, λέγων, Ναι, σε ηγάπησα αγάπησιν αιώνιον, διά τούτο σε είλκυσα με έλεος.» Ιερεμίας 31/λα' 3.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Εβρ. 4/δ' 2, Ψαλμ. 130/ρλ' 3,4, Λουκά 15/ιε' 11-32, Ρωμ. 3/γ' 24-26, Εβρ. 10/ι' 1-4, Αποκ. 14/ιδ' 12.

Κατά τη διάρκεια της μελέτης μας στην Ιακώβου επιστολή είδαμε διάφορα θέματα που σχετίζονται με το ευαγγέλιο και κάναμε συσχετισμούς με άλλους βιβλικούς συγγραφείς. Δεν είναι πάντοτε εύκολο να καταλάβουμε το πώς αυτά που λέει ο Ιάκωβος ταιριάζουν με άλλες περικοπές της Αγίας Γραφής, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για κάτι τόσο σημαντικό όπως το ευαγγέλιο. Αλλά όπως είδαμε, ταιριάζουν. Και αυτό είναι σημαντικό επειδή το ευαγγέλιο είναι το θεμέλιο της αποστολής των εσχάτων ημερών να κηρύξουν, «ευαγγέλιον αιώνιον... εις παν έθνος και φυλήν και γλώσσαν και λαόν» (Αποκ. 14/ιδ' 6).

Την τελευταία αυτήν εβδομάδα θα εστιάσουμε σε βασικά θέματα σχετικά με το «αιώνιο ευαγγέλιο», όπως είναι η σωτηρία μέσω πίστης, κάτι το οποίο βλέπουμε σε όλη την Αγία Γραφή συμπεριλαμβανομένης και της επιστολής του Ιακώβου.

Αυτό που πρέπει να θυμόμαστε είναι ότι η Αγία Γραφή δεν αντιφάσκει, ιδιαίτερα σε κάτι τόσο σημαντικό όπως η σωτηρία. Θα ολοκληρώσουμε αυτήν την τριμηνία ρίχνοντας μία ματιά στο πώς παρουσιάζεται το ευαγγέλιο στην Αγία Γραφή, και θα δούμε πώς η επιστολή του Ιακώβου ταιριάζει στην ευρύτερη εικόνα του σχεδίου της σωτηρίας του Θεού.

Κυριακή 21 Δεκεμβρίου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

«Διότι ημείς ευηγγελίσθημεν, καθώς και εκείνοι, αλλά δεν ωφέλησεν εκείνους ο λόγος τον οποίον ήκουσαν, επειδή δεν ήτο εις τους ακούσαντας ηνωμένος με την πίστιν» Εβρ. 4/δ' 2.

Αυτό το εδάφιο ξαφνιάζει με το περιεχόμενό του. Πρώτον, το ευαγγέλιο κηρύχθηκε στην Παλαιά Διαθήκη. Δεύτερον, κηρύχθηκε τότε όπως ακριβώς και στον καιρό της Καινής Διαθήκης. Πουθενά δεν φαίνεται το μήνυμα να ήταν διαφορετικό. Το πρόβλημα λοιπόν δεν ήταν στο μήνυμα, αλλά στο πώς ανταποκρίθηκαν εκείνοι που το άκουσαν. Και σήμερα, οι άνθρωποι μπορεί να ακούσουν το ίδιο μήνυμα εντελώς διαφορετικά ο ένας από τον άλλον. Πόσο σημαντικό είναι λοιπόν το να παραδοθούμε με πίστη στην διδασκαλία του Λόγου ώστε, όταν το ευαγγέλιο κηρυχθεί, να το ακούσουμε σωστά.

Δείτε τα παρακάτω εδάφια και γράψτε το μήνυμα του ευαγγελίου που περιέχουν:

1. Γέν. 3/γ' 15
2. Έξ. 19/θ' 4-6
3. Ψαλμ. 130/ρλ' 3,4, 32/λβ' 1-5
4. Ησ. 53/γγ' 4-11
5. Ιερ. 31/λα' 31-34

Ο Θεός επεμβαίνει για να μας σώσει, συγχωρεί τις αμαρτίες μας, και θέτει «έχθρα» σε μας ως προς την αμαρτία, ώστε να θέλουμε και να υπακούσουμε (Ησ. 1/α' 19). Ο Ένας (ο Ιησούς) πέθανε για τους πολλούς, επωμίστηκε τις αμαρτίες (μας) δικαιώνοντας τους ανάξιους. Η Νέα Διαθήκη διαφέρει ως προς την Παλαιά, επειδή ο νόμος γράφεται στην καρδιά, και ο Θεός λέει «τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον» (Εβρ. 8/η' 12). Εν ολίγοις, η συγχώρηση και η αναγέννηση είναι αλληλένδετες: η δικαίωση και ο αγιασμός αντιπροσωπεύουν τη λύση του Θεού στο πρόβλημα της αμαρτίας. Μπορούμε να βρούμε πολλά παρόμοια εδάφια καθώς το μήνυμα αυτό βρίσκεται σε όλη την Αγία Γραφή: παρόλες τις αμαρτίες μας, ο Θεός μας αγαπάει και κάνει ό,τι μπορεί για να μας σώσει.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε, από τη στιγμή που γνωρίζουμε τη σημασία της τήρησης του νόμου, να προστατευτούμε από το λάθος να πιστέψουμε ότι η τήρηση του νόμου μάς δικαιώνει; Γιατί αυτό δεν είναι πάντοτε εύκολο να το κάνουμε;

Δευτέρα 22 Δεκεμβρίου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΕΝΣΑΡΚΩΘΗΚΕ

Ορισμένοι δυσκολεύονται να δουν το μήνυμα του ευαγγελίου μέσα στα Ευαγγέλια! Οι διδασκαλίες του Ιησού δείχνουν νομικιστικές μόνο εάν δεν ακούσουμε όλη την ιστορία. Οι περισσότεροι Ισραηλίτες την εποχή του Ιησού πίστευαν ότι είχαν καλή σχέση με τον Θεό. Ενίσχυαν τον ναό πληρώνοντας τον απαιτούμενο φόρο, και πρόσφεραν τις απαραίτητες θυσίες. Απέιχαν από τις ακάθαρτες τροφές, έκαναν περιτομή στους γιους τους, τηρούσαν τις καθιερωμένες γιορτές και τα Σάββατα, και προσπαθούσαν να τηρήσουν το νόμο όπως τους τον δίδαξαν οι θρησκευτικοί ηγέτες. Ώσπου, ήρθε ο Ιωάννης και μίλησε για την ανάγκη για μέτανοια και βάπτισμα. Επιπλέον, ο Ιησούς τόνισε την ανάγκη για αναγέννηση (Ιωάν. 3/γ' 3,5) και ότι «εάν μη περισσέυση η δικαιοσύνη σας πλειότερον της των γραμματέων και Φαρισαίων, δεν θέλετε εισέλθω εις την βασιλείαν των ουρανών» (Ματθ. 5/ε' 20). Με άλλα λόγια, ο Ιησούς είπε: «Χρειάζεστε κάτι το οποίο δεν έχετε. Τα έργα σας δεν είναι τόσο καλά.»

Διαβάστε Λουκά 15/ιε' 11-32, 18/ιη' 9-17. Πώς απεικονίζεται το ευαγγέλιο σ' αυτές τις παραβολές;

Στην παραβολή του ασώτου, ο γιός είναι χαμένος και δεν το ξέρει. Κάποια στιγμή όμως αρχίζει να βλέπει την αγάπη του πατέρα με διαφορετικό τρόπο και επιθυμεί να επιστρέψει. Η υπερηφάνεια του εξαφανίζεται. Ήλπιζε να γίνει δεκτός σαν δούλος, γι' αυτό και εξεπλάγη ήταν είδε τον πατέρα του να τον τιμά. Η σχέση τους δεν αποκαθιστάται απλώς, αλλά μετατρέπεται ολοκληρωτικά. Παρόμοια ανατροπή προσδοκιών συναντάμε και στην δεύτερη παραβολή. Ο Θεός αγνοεί τον «δίκαιο» Φαρισαίο, ενώ ο «αμαρτωλός» τελώνης όχι μόνο γίνεται δεκτός, αλλά φεύγει και δικαιωμένος, συγχωρημένος, και απαλλαγμένος από κάθε ενοχή. Και οι δύο ιστορίες μάς βοηθάνε να δούμε πιο καθαρά τον Θεό ως Πατέρα και ως Εκείνον που δικαιώνει τους αμαρτωλούς. Όταν ο Ιησούς περιέγραψε το ποτήρι με το χυμό σταφυλιού ως «το αίμα μου το της καινής διαθήκης, το υπέρ πολλών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών», δήλωσε ότι υπόφερε ως ο Αληθινός Αμνός που πέθανε στη θέση μας (Ματθ. 26/κς' 28, συγκρίνετε με Μάρκο 10/ι' 45). Έτσι, η σωτηρία προσφέρεται δωρεάν, επειδή ο Ιησούς πλήρωσε το τίμημά της.

ΣΚΕΨΗ: Τι ελπίδα σας δίνουν αυτές οι παραβολές; Πώς μπορείτε να συσχετιστείτε με τα πρόσωπα σε αυτές, και τι δείχνει η απάντησή σας για τις αλλαγές που πιθανόν να χρειάζεστε στην πνευματική σας ζωή;

Τρίτη 23 Δεκεμβρίου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΑΥΛΟ

Όπως οι περισσότεροι συμπολίτες του, ο Παύλος πίστευε ότι ήταν σε καλή πνευματική κατάσταση. Όσπου είδε τον Ιησού ως τον Υιό του Θεού «όστις με ηγάπησε, και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού» (Γαλ. 2/β' 20). Ξαφνικά, από σωσμένο, είδε τον εαυτό του χαμένο. Από δούλο του Θεού, εχθρό του Θεού. Από δίκαιο, αρχηγό των αμαρτωλών. Τα «λέπια» έπεσαν από τα μάτια του μελετώντας την Παλαιά Διαθήκη. Η αποκάλυψη του Θεού σε εκείνον προσωπικά, μεταμόρφωσε την καρδιά του και άλλαξε για πάντα τη ζωή του. Δεν θα μπορούσαμε ποτέ να καταλάβουμε τις επιστολές του Παύλου εάν πρώτα δεν αναγνωρίσουμε αυτά τα βασικά γεγονότα που συντέλεσαν στη συγγραφή τους.

Διαβάστε Β' Κορ. 3/γ' 14-16 και έπειτα τα εδάφια 2-6. Ποιο βήμα είναι απαραίτητο σύμφωνα με τον Παύλο;

Ο σκοπός της παλαιάς διαθήκης γίνεται ξεκάθαρος μόνο όταν κάποιος επιστρέψει στον Κύριο (εδ. 16). Ο Ιησούς είναι ο δρόμος προς τη σωτηρία. Τα πάντα ξεκινούν και τελειώνουν μ' Αυτόν. Οι Ισραηλίτες έβλεπαν την παλαιά διαθήκη ως «διακονία θανάτου» επειδή, όπως και ο Παύλος πριν αλλάξει, πίστευαν στη δική τους υπακοή. Επειδή «πάντες ήμαρτον» (Ρωμ. 3/γ' 23), οι εντολές μπορούσαν μόνο να τους καταδικάσουν (Β' Κορ. 3/γ' 7). Από την άλλη, οι πιστοί στην Κόρινθο ήταν «επιστολή Χριστού... εγγεγραμμένη ουχί με μελάνην, αλλά με το Πνεύμα του Θεού του ζώντος, ουχί εις πλάκας λιθίνας, αλλ' εις πλάκας σαρκίνας της καρδιάς» (εδ. 3).

Διαβάστε Ρωμ. 1/α' 16,17, 3/γ' 24-26. Πώς ορίζει ο Παύλος το ευαγγέλιο; Τι λαμβάνουμε με την πίστη μας στον Χριστό;

Το ευαγγέλιο είναι η δύναμη του Θεού που σώζει όσους πιστεύουν. Η δικαιοσύνη δεν βασίζεται σ' αυτά που εμείς κάνουμε αλλά σ' αυτά που ο Χριστός έκανε για μας, τα οποία και επικαλούμαστε με πίστη. Είναι ένα πιστεύω που αυξάνει «εκ πίστεως εις πίστιν» (Ρωμ. 1/α' 17). Αυτό που θέλει να πει ο Παύλος εδώ ξετυλίγεται στην συνέχεια της προς Ρωμαίους επιστολής, το επίκεντρο της οποίας βρίσκεται στο τέλος του τρίτου κεφαλαίου. Μέσω του Χριστού έχουμε *λυτρωθεί* (ο Θεός μας εξαγόρασε πληρώνοντας το τίμημα για τις αμαρτίες μας), *δικαιωθεί* (απαλλαγθήκαμε από την ενοχή και εξαγιστήκαμε με τη χάρη), *συγχωρηθεί* (ο Θεός μας αποδέχεται και «ξεχνά» τις παλιές μας αμαρτίες). Είναι θαυμαστό το πώς ο Θεός μέσα από τη θυσία του Χριστού αποδεικνύει το πόσο δίκαιος είναι, δικαιώνοντας όσους έθεσαν την πίστη τους στον Ιησού.

Τετάρτη 24 Δεκεμβρίου

Η «ΚΑΙΝΗ» ΔΙΑΘΗΚΗ

Η προς Εβραίους επιστολή περιγράφει την Καινή Διαθήκη ως «καλύτερη» από την Παλαιά Διαθήκη (Εβρ. 8/η' 1,2,6). Το ερώτημα είναι: Γιατί ο Θεός έθεσε την Παλαιά Διαθήκη εάν ήταν ελαττωματική; Το πρόβλημα, ωστόσο, δεν ήταν στη διαθήκη αλλά στον τρόπο που ανταποκρίθηκαν οι άνθρωποι σ' αυτήν.

Διαβάστε Εβρ. 7/ζ' 19, 8/η' 9, 10/ι' 1-4. Τι προβλήματα με την Παλαιά Διαθήκη αναφέρονται; Οι άνθρωποι «δεν ενέμειναν εις την διαθήκην» (Εβρ. 8/η' 9) αλλά έδειξαν ανυπακοή και επαναστάτησαν. Αυτό, σε συνδυασμό με το ότι οι θυσίες των ζώων δεν μπορούσαν να εξαλείψουν τις αμαρτίες (Εβρ. 10/ι' 4), έδειχνε ότι το πρόβλημα της αμαρτίας παρέμενε. Μόνο «διά της προσφοράς του σώματος του Ιησού Χριστού άπαξ γενομένης» μπορεί να γίνει η εξιλέωση των αμαρτιών, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που έγιναν υπό την παλαιά διαθήκη (Εβρ. 10/ι' 10, 9/θ' 15). Και αυτό επειδή «ο νόμος ουδέν έφερεν εις το τέλειον, έγεινε δε επεισαγωγή ελπίδος καλητέρας, διά της οποίας πλησιάζομεν εις τον Θεόν» (Εβρ. 7/ζ' 19) μέσω της υπόσχεσης της διαθήκης. Υπό μία έννοια, η Καινή Διαθήκη δεν είναι καθόλου νέα, επειδή ήδη από την υπόσχεση που δόθηκε στον Κήπο της Εδέμ για το σπέρμα που θα συνέτριβε το κεφάλι του φιδιού, είχε τεθεί το σχέδιο της σωτηρίας μέσω του θανάτου του Χριστού, «του Αρνίου του εσφαγμένου από καταβολής κόσμου» (Αποκ. 13/ιγ' 8, δείτε επίσης Ιερ. 32/λβ' 40, Εβρ. 13/ιγ' 20,21, Ιωάν. 13/ιγ' 34). «Η διαθήκη της χάρης δεν είναι μία καινούρια αλήθεια. Υπήρχε στη σκέψη του Θεού από την αιωνιότητα. Γι' αυτό και αποκαλείται αιώνια διαθήκη.» Ε. Χουάιτ, *The Faith I Live By*, σ. 77. Από την άλλη, όπως είδαμε για τον Παύλο, κάτι το ιδιαίτερο συμβαίνει όταν στρεφόμεστε στον Κύριο. Ο Θεός υποσχέθηκε σχετικά με την αιώνια διαθήκη, «και θέλω δώσει τον φόβον μου εις τας καρδίας αυτών, διά να μη αποστατήσωσιν απ' εμού» (Ιερ. 32/λβ' 40). Όταν οι θυσίες γίνονταν χωρίς πίστη, έδειχναν σαν πληρωμή για τις αμαρτίες. Ενώ, στρέφοντας το βλέμμα μας στον Ιησού, «τον υπομείνοντα υπό των αμαρτωλών τοιαύτην αντιλογίαν εις εαυτόν» (Εβρ. 12/ιβ' 3) βλέπουμε το ανυπολόγιστο κόστος της αμαρτίας και τα καλά νέα ότι το τίμημα αυτό πληρώθηκε από Εκείνον, «διά του αίματος της αιωνίου διαθήκης» (13/ιγ' 20). Αυτή η «νέα» διαθήκη αλλάζει τον τρόπο που βλέπουμε τα πάντα, όπως την εντολή να αγαπάμε τον πλησίον μας. Στην πραγματικότητα δεν είναι νέα (Λευιτ. 19/ιθ' 18) πέρα του ότι καλούμαστε να αγαπάμε τον πλησίον μας όχι μόνο όπως τον εαυτό μας, αλλά «καθώς εγώ (ο Ιησούς) σας ηγάπησα» (Ιωάν. 13/ιγ' 34).

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να μάθουμε να αγαπάμε τους άλλους όπως ο Ιησούς αγάπησε εμάς;

Πέμπτη 25 Δεκεμβρίου

Η ΑΠΟΚΟΡΥΦΩΣΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Αποκάλυψη 10/ι' 7

Το εδάφιο 10/ι' 17 της Αποκάλυψης, καθώς και το 14/ιδ' 6 είναι τα μόνα εδάφια (σ' όλο το βιβλίο) που αναφέρονται στη διακήρυξη του ευαγγελίου. Αυτά τα δύο κεφάλαια είναι ιδιαίτερα σημαντικά για τους Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας επειδή σ' αυτά βρίσκουμε την κλήση και την αποστολή μας. Με άλλα λόγια, ο Θεός μας ανέθεσε μία ιδιαίτερη αποστολή: να κηρύξουμε το «αιώνιο ευαγγέλιο». Όπως είδαμε το ευαγγέλιο παραμένει το ίδιο από τη Γένεση μέχρι και την Αποκάλυψη. Το ίδιο και ο νόμος, και η διαθήκη. Ο Ιησούς, ο Παύλος και ο Ιάκωβος, μας διαβεβαιώνουν ότι το ευαγγέλιο είναι το ίδιο στο οποίο πίστεψε ο Αβραάμ (Ιωάν. 8/η' 56, Ρωμ. 4/δ' 13, Ιακ. 2/β' 21-23). Ορισμένοι δυσκολεύονται να το κατανοήσουν επειδή ορίζουν διαφορετικά το ευαγγέλιο σε σχέση με την Αγία Γραφή. Ο Αβραάμ προείδε την θυσία του Ιησού βάση της πίστης του. Δεν χρειάζεται να ζυγίσουμε την πίστη μας με έργα για να σωθούμε. Η πίστη μόνο είναι αρκετή, δεν θα πρέπει όμως να μένει στο νου, γιατί και τα δαιμόνια πιστεύουν. Ούτε όμως και να επικαλούμαστε τις υποσχέσεις του Θεού χωρίς να συμμορφωνόμαστε στους όρους της σωτηρίας. Η πίστη με υπακοή, φέρνει έργα. Γιατί οι αναφορές στην Αποκ. 12/ιβ' 17 και 14/ιδ' 12 για την τήρηση των εντολών, τη μαρτυρία και την πίστη στον Ιησού, είναι σημαντικές όσον αφορά το αιώνιο ευαγγέλιο; Στον έσχατο καιρό το θέμα που θα απασχολεί τους ανθρώπους, θα είναι: Ποιον θα λατρεύουμε και θα υπακούμε; Τον Θεό «τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και τας πηγάς των υδάτων» (Αποκ. 14/ιδ' 7) ή το θηρίο και την εικόνα του; Η υπακοή στις εντολές (συμπεριλαμβανομένου και του Σαββάτου) μέσω της πίστης στον Ιησού σφραγίζει εκείνους που θα παραμένουν πιστοί μέχρι το τέλος. Η πραγματική θρησκεία απαιτεί πίστη και υπακοή. «Αν και συχνά υπήρξε ο στόχος του ονειδισμού και του κατατρεγμού, η μαρτυρία όμως για το αμετάβλητο του νόμου του Θεού και για την ιερή υποχρέωση της τήρησης του Σαββάτου της δημιουργίας εξακολούθησε χωρίς διακοπή. Οι αλήθειες αυτές, όπως παρουσιάζονται στο κεφάλαιο 14 της Αποκάλυψης σε σχέση με το 'αιώνιο ευαγγέλιο', θα είναι χαρακτηριστικές της εκκλησίας του Χριστού ιδιαίτερα στον καιρό της παρουσίας Του. Επειδή σαν αποτέλεσμα της τριπλής αγγελίας ακολουθεί η δήλωση: 'Εδώ οι φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού'.» Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 541.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Έχουμε την ανάγκη να έρθουμε σε ανώτερο επίπεδο, να προχωρήσουμε και να επικαλεστούμε τα ανώτερα προνόμιά μας. Πρέπει να βαδίσουμε ταπεινά με τον Θεό, να μην καυχόμαστε για την τελειότητα του χαρακτήρα, αλλά να επικαλεστούμε με απλή πίστη τις υποσχέσεις στον Λόγο του Θεού, οι οποίες ισχύουν για όσους είναι υπάκουοι, και όχι για τους παραβάτες του νόμου του Θεού. Πρέπει απλώς να πιστέψουμε τη μαρτυρία του Θεού, και να βασιστούμε σ' Εκείνον, και κάθε πιθανότητα αυτοεξύψωσης ή υπερηφάνειας θα εξαφανιστεί. Έχουμε σωθεί μέσω της πίστης, όχι μιας παθητικής πίστης, αλλά της πίστης που εργάζεται την αγάπη και αγνίζει την ψυχή. Το χέρι του Χριστού μπορεί να φτάσει και τον πιο αμαρτωλό και να τον επαναφέρει από την παράβαση στην υπακοή, η θρησκοληψία όμως δεν μπορεί να ενεργήσει περισσότερο από τις προϋποθέσεις του άγιου Θεϊκού νόμου. Αυτό ξεπερνά την δυνατότητα βοήθειας του Χριστού, έρχεται σ' αντίθεση με τις διδασκαλίες Του και το παράδειγμά Του, “εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου, και μένω εν τη αγάπη αυτού”. Όλοι όσοι ακολουθούν τον Χριστό θα υπακούσουν στον άγιο νόμο του Θεού.» Ε. Χουάιτ, Sign of the Times, 31 Μαρτίου 1890.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Συζητήστε την έμφαση που δίνουν στο ευαγγέλιο ο Ιησούς, ο Παύλος και ο Ιάκωβος, αναφέροντας τις ομοιότητες και τις διαφορές μεταξύ τους. Πώς μπορούμε να προστατευτούμε από τις παγίδες του νομικισμού ή της φθηνής χάρης;
2. Όταν αισθάνεστε αποθαρρυνμένοι για την πνευματική σας κατάσταση, ποιες υποσχέσεις του ευαγγελίου επικαλείστε; Γιατί, ακόμη και την πιο σκοτεινή ώρα, δεν πρέπει να τα παρατήσετε; Γιατί το δώρο της υπόσχεσης της δικαιοσύνης του Χριστού στους ανάξιους αμαρτωλούς, είναι το κλειδί που θα σας αποτρέψει να τα παρατήσετε;
3. Το μήνυμα της τριπλής αγγελίας συνδέει την Δημιουργία με την λύτρωση και την σωτηρία. Το ίδιο βλέπουμε και στο Ιωάν. 1/α' 1-14. Γιατί αυτά τα δύο θέματα είναι τόσο στενά συνδεδεμένα; Πώς αυτή η στενή σχέση μάς βοηθάει να δούμε γιατί το Σάββατο είναι τόσο κεντρικό στο νόμο του Θεού; Πώς αυτή η σχέση μάς βοηθάει να καταλάβουμε τον ρόλο που θα έχει το Σάββατο στην Τελική Διαμάχη τον έσχατο καιρό;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

